

GAZETA LWOWSKA

WYCHODZI KAŻDEGO POWSZEDNIEGO DNIA POPOŁUDNIU

Ceny prenumeraty:		Numer telefonu REDAKCJI I ADMINISTRACJI 221-17.	ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 15 I. p.	CENA NUMERU 10 gr.	Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetr. (1/2 cm. szer.) w zwykłych ogłoszeniach gr. 20, w nadesłanym i nekrologach gr. 30, w kronice, reoer- tuar, dział gospodarczy, paski w tekście gr. 70, pod nagłówek kolumny na pierwszej stronie gr. 100, Tabelaryczne o 20 proc. dro- żej. Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 10, kupno i sprzedaż słowo gr. 10, matrymonialne, korespondencja prywatna słowo gr. 20, dla poszukujących pracy gr. 5. Z zastrzeżeniem numeru 20 proc. Zagraniczne o 20 proc. drożej.
We Lwowie bez dorę- czenia do domu	mies. zł. 2—, kwart. 6— i dostawą do domu				
Na prowincji z prze- syłką pocztową	mies. zł. 2.40, kwart. 7—				
Zagranicą	mies. zł. 5—, kwart. 15—				

Przemówienie p. premiera Składkowskiego do robotników.

Warszawa. 14. 5. (PAT.) Wczoraj z okazji ukończenia robót na terenie posesji Ministerstwa spraw wewnętrznych Prezes Rady ministrów i minister spraw wewnętrznych gen. Sławoj-Składkowski podejmował obiadem robotników, zatrudnionych przy tych pracach.

Roboty obejmowały regulację terenu Ministerstwa spraw wewnętrznych i trwały trzy tygodnie.

Na terenie świeżo ukończonych robót ustawiono dla z górą 100 robotników stoły, przy których odbył się obiad. Wszyscy robotnicy, którzy wczoraj ukończyli ostatecznie pracę, zebrał się, oczekując Pana Premiera. Punktualnie o godz. 17 Pan Premier Sławoj-Składkowski wyszedł z gmachu Ministerstwa spraw wewnętrznych, witając się z robotnikami i zapraszając ich do stołów.

Na zakończenie przyjęcia Pan Premier Sławoj-Składkowski wygłosił następujące przemówienie:

„Panowie. W ciągu kilku tygodni obserwowałem pracę panów, którą muszę nazwać pracą wydatną i uczciwą. Najlepszy dowód, że skończyliście waszą robotę i że ona tutaj będzie utrwalona. Mogę o tyle na to patrzeć w sposób bezstronny, że pracowaliście panowie nie dla mnie, bo ja, jako minister, mam posadę, której nie trzeba mi za zdrowie, bo to jest posada z 3-godzinnym wypowiedzeniem. To jest taka posada, że ja już jutro mogą nie być tym ministrem, ale to dla Polski zostanie, cośmy tutaj razem zrobili. Dlatego mogę patrzeć na to, co zrobiliście życzyliście, bo to nie dla mnie, a tylko dla Polski.

Postarałem się, abyście wszyscy panowie do dalszej pracy byli zaangażowani i mogli pracować nie tylko dlatego, że chodzi mi tu o was, jako bezrobotnych, lecz przede wszystkim dlatego, że zobaczyłem, iż Polska takich pracowników, jak panowie, potrzebuje i żeście nie tylko tą łopatką ruszali, aby nie ostygła, ale że naprawdę porządnie pracowaliście.

Chcę panom wyrazić swoją wdzięczność za pracę dla Polski. Zebrałiśmy się tutaj, ażebym mógł to wam powiedzieć. Ale niektórzy z panów, zwłaszcza starsi, mogli pomyśleć, że jak on nas tu zebrał, to musi mieć swoje wyrozumowanie, i ja też nie jestem taki dumny, ażebym nie robił tego bez wyrachowania. Ja chcę powiedzieć do panów moją polityczną (oklaski).

Przeważnie tak jest, że mówi się mowy polityczne do moźnych tego świata, kiedy są panowie we frakach i piękne panie w dekoltowanych sukniach i pije się szampana, wówczas mówi się mowy polityczne. A ja powiem mowę polityczną do bezrobotnych. Nie wiem, czy panom się to podoba, ale chcę powiedzieć do was mowę polityczną (głosy: słusznie. — Hucznie oklaski).

Cóż ja wam, panowie, mogę powiedzieć? Powiem, co myślę w tej chwili o naszym życiu w Polsce. Proszę panów, jeżeli się tu tak żegnamy serdecznie, jeżeli się serdecznie tutaj witali przy tej pracy, to dlatego, że chciałbym ażeby to się stało zwyczajem w Polsce. Chciałbym też, aby to nie był odosobniony fakt, że gdy się tu żegnamy i pa-

nowie przejść mają do innej pracy, również i inni nie myśleli sobie „co będzie jutro, czy jutro będę też pracował?” Chcę, aby ten zwyczaj w Polsce był stopniowo zaprowadzony.

Jakież jest to życie w Polsce? Po śmierci Wielkiego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego — przypominamy to sobie wszyscy — jedni biesdni, drudzy zamożni, z posadą lub bez posady — byliśmy w odrętwieniu i żalu i pytałyśmy się, co będzie z nami dalej? Jeżeli, proszę panów, ten wielki żal w nas zostanie i do końca życia i nas będzie, to odrętwienie pierwszych chwil już z nas zeszło, bo musiało zejść, bo musieliśmy żyć.

Wielki Marszałek Polski, gdyby dzisiaj zobaczył, że płaczą po nim, a nie pracujemy, toby nas batem wysmażał. Trzeba nie płakać, ale pracą udowodnić, że zrozumieliśmy Jego wielkie przykazania dla Polski. I dlatego złączeni wspólną pracą — panowie o piętro niżej, a ja o piętro wyżej — winniśmy sobie zdać sprawę, czy w Polsce jest gorzej, czy lepiej, niż było naprzekład pół roku temu.

Ja, proszę panów, mówię z całym poczuciem odpowiedzialności, że w Polsce nie jest jeszcze dobrze. Nie jest tak, jakbyśmy chcieli wszyscy, aby było, ale że w Polsce jest lepiej.

Rok temu, prawie w rocznicę śmierci Wielkiego Marszałka Józefa Piłsudskiego, Marszałek Śmigły, z wiedzą i wolą Pana Prezydenta Rzplitej, wziął na siebie ciężkie brzemie kierowania losami Polski i powiedział, że trzeba Polskę podciągnąć w górę, a nie dać jej stoczyć się na dół.

Proszę panów, od tego roku możemy sobie wszyscy powiedzieć, nawet ci, którzy jest ciężko, że naogół biorąc jest lepiej.

Proszę panów, 150 tysięcy ludzi poszło świeżo do przemysłu i dziś zatrudnionych jest w przemyśle o te 150 tysięcy więcej, niż w roku zeszłym. Mimo, że wszyscy panowie tam jeszcze nie pracujecie, mamy większą obecnie nadzieję, że i na was przyjdzie kolej, a nie moglibyśmy tego z przekonaniem stwierdzić, gdyby ubywało tych pracowników w przemyśle. Poza tym 160 tysięcy bezrobotnych jest w tym roku zajętych w Polsce. Prac tych nie zaczęliśmy dopiero, kiedy słońce mocno przygrzewało, ale już w marcu, kiedy tylko można było dać tę pracę bezrobotnym. —

Zarządzenie w sprawie zatrudnienia robotników.

Warszawa, (PAT) 14, 5, P. Minister Opieki Społecznej Zyndram Kościalski wydał zarządzenie, ustalające sposób zatrudniania robotników na robotach publicznych.

W zarządzeniu tym Pan Minister wskazał na konieczność stosowania na tych robotach, w zależności od warunków miejscowych, skróconego tygodnia pracy zamiast dłuższych turnusów, gdyż umożliwi to z jednej strony zwiększenie stanu zatrudnienia na robotach publicznych, z drugiej zaś pozwoli za-

czyli — nie cofamy się, tylko idziemy naprzód. Lepiej byłoby, gdybyśmy szli naprzód prędzej, ale cudów robić nie umiemy. Ci, co rządzą, i ci, co są rządzeni, ci, co mają pracę, i ci, co pracy jeszcze nie mają, muszą sobie z tego zdawać sprawę.

Panowie, byłem przed tygodniem we Lwowie, w dzielnicy zamarystynowskiej i zwiadałem pracę bezrobotnych, gdzie plantowali tereny. Podszedłem do jednego z nich i przy rozmowie powiedziałem mu, — a był to człowiek, rzeczywiście wychudły i wynędzniały — powiedziałem mu, proszę panów, — jako ten, co rządzi w Polsce: „nie mogę odrazu wymagać, aby pan powiedział, że jest dobrze”.

A on powiedział: „Panie, ja jestem daleki od tego, aby to powiedzieć”.

Proszę panów, nie mogłem z nim dyskutować, ale chciałbym, aby te słowa, które tu mówimy razem, aby to nasze zebranie z sprawozdań gazet doszło do niego i ażeby ten bezrobotny poczuł, że w Polsce jest lepiej i że bezrobotni przechodzą już z jednej roboty na drugą. Będziemy zatrudniali coraz większą ilość bezrobotnych i Polska będzie, jak to powiedział Marszałek Śmigły, w górę podźwignięta.

I my ją musimy podciągnąć. Pewnie, łatwiej to mówić człowiekowi, który ma zajęcie, aniżeli temu, który na to zajęcie czeka. Zdają sobie sprawę z tego. Ale wspólną pracą, wspólnym wysiłkiem, wspólną cierpliwością, więcej osiągniemy, aniżeli gdybyśmy się wszyscy kłócili.

Taka była moja mowa polityczna. Jest zwyczaj, że po takiej mowie politycznej wznosi się zawsze toast. Z chwilą, kiedyście już tej mowy wysłuchali, wznoszę krótki toast: „Niech w Polsce zginie na zawsze ciężka, ciemna dola bezrobotnego, niech słońce pracy zaświeci dla wszystkich”. (Długotrwałe okrzyki.)

Przemówienie Pana Premiera było przerywane oklaskami oraz okrzykami „Pan Premier Sławoj-Składkowski niech żyje”.

Po przemówieniu zebrani robotnicy zgotowali Panu Premierowi serdeczną manifestację, wznosząc okrzyki na jego cześć. Jeden z robotników podziękował gorąco Panu Premierowi za przyjęcie i zapewnienie dalszej pracy. Współ na fotografia zakończyła obiad.

szym rzedzie, po zakończeniu robót, objęci wraz z rodzinami akcją Pomocy Zimowej.

W końcu swego zarządzenia Pan Minister podkreślił jednak konieczność utrzymania dotychczasowych stawek płac.

Narady Komisji rozjemczej dla przemysłu górniczego.

Warszawa. 14. 5. (PAT.) W dniu 13 b. m. rozpoczęła się w Ministerstwie Opieki Społecznej pod przewodnictwem Głównego Inspektora Pracy dyr. M. Klotta rozprawa nadzwyczajnej Komisji rozjemczej dla przemysłu górniczego w Zagłębiu dąbrowskim i krakowskim. Orzeczenia komisji spodziewać się należy w dniach najbliższych.

BILANS BANKU POLSKIEGO.

Warszawa. 14. 5. (PAT.) W ciągu pierwszej dekady maja zapas złota w Banku Polskim wzrósł o 0,8 miln. zł. do 409,6 miln. zł. Stan zaś pieniędzy zagranicznych i dewiz powiększył się o 3,5 miln. zł. do 39,8 miln. zł.

Suma wykorzystanych kredytów zmniejszyła się o 12,5 miln. zł. do 601,9 miln. zł., przy czym portfel wekslowy spadł o 7,4 miln. zł. do 553,3 miln. zł. Stan pożyczek zabezpieczonych zastawami, obniżył się o 18,0 miln. zł. do 32,6 miln. zł., natomiast portfel zdyskontowanych biletów skarbowych wzrósł o 12,9 miln. zł. do 16,1 miln. zł.

Zapas polskich monet srebrnych i bilonu zwiększył się o 1,7 miln. zł. do 48,5 miln. zł.

Obieg biletów bankowych — w wyniku wyżej omówionych zmian — zmniejszył się o 26,0 mil. zł. do 969,7 mil. zł. Pokrycie złotem wynosi 36,02 proc.

POWROTNY LOT PRZEZ OCEAN

London. 14. 5. (PAT.) Lotnicy amerykańscy Merrill i Lumbie, którzy przelecieli Atlantyk przed uroczystościami koronacyjnymi, wystartowali wczoraj w drogę powrotną do Stanów Zjednoczonych z lotniska Ainsdale w pobliżu Southport o g. 19. m. 20.

„BOSKI WIATR“ WRACA DO JAPONII.

London. 14. 5. (PAT.) Samolot japoński „Boski wiatr“ wystartował dziś o godz. 8.10 w drogę powrotną do Tokio.

TAJEMNICZY WYBUCH NA OKRĘCIE ANGIELSKIM.

London. 14. 5. (PAT.) Admiralicja komunikuje: Na brytyjskim kontrtorpedowcu „Hunter“, pełniącym służbę patrolową przeciwinterwencyjną w odległości 5 mil od wybrzeży hiszpańskich na wysokości Almeria w połudn. Hiszpanii, nastąpił wczoraj po południu wybuch. Okręt doznał uszkodzeń burty na wysokości linii wodnej. Przyczyna wybuchu jest nieznana. W czasie wybuchu zginęły 3 osoby a 12 odniosło rany. Według informacji, pochodzących z ambasady brytyjskiej w Hiszpanii, wybuch spowodowany był przez przyczyny zewnętrzne.

London. 14. 5. (PAT.) Według ostatnich wiadomości, pochodzących z ambasady brytyjskiej w Hiszpanii w czasie wybuchu na kontrtorpedowcu „Hunter“ 8 osób zginęło a 24 odniosło rany.

Zamordowanie policjanta w Brześciu n. Bugiem.

Brześć n/B. (PAT.) 14. 5. W Brześciu n/B o godz. 7,30 rano podczas zajmowania partii mięsa z nielegalnego uboju, został ciężko ranny nożem funkcjonariusz policji Stefan Kędziora.

Jako sprawcę zadanych ran wskazał on na rzeźnika Ajzyka Szczerbowskięgo, którego Kędziora ciężko już ranił w obronie własnej postrzelił w nogę. Kędziora po przewiezieniu do szpitala zmarł.

Morderstwo dokonane na osobie policjanta Kędziory wywołało odruch antyżydowski społeczeństwa polskiego w Brześciu n/B. W mieście, w kilku punktach zostały wybite czyby w sklepach żydowskich. Na rynku część straganów żydowskich została zniszczona. W kilkunastu wypadkach poturbowano Żydów i chrześcijan. Władze prowadzą energiczne dochodzenie, które ustali przyczynę zabójstwa. Zostały wydane zarządzenia mające na celu utrzymanie spokoju i bezpieczeństwa na terenie Brześcia nad Bugiem.

NOWY POLSKI MILIONER POWIETRZNY.

Warszawa. 14 maja. (P. A. T.) W dniu 13 bm. o godz. 14.50 lądował w porcie lotniczym na Okęciu samolot P.L.L. „Lot”, który odbywał przelot z Krakowa do Warszawy. Samolot pilotowany był przez Stanisława Płonczyńskiego, który w tym dniu na trasie Kraków—Warszawa ukończył pierwszy milion kilometrów, przebytych w powietrzu w służbie komunikacji powietrznej.

Na lotnisku oczekiwali przybycia pilota przedstawiciele Ministerstwa Komunikacji, lotnictwa wojskowego, dyrekcja „Lotu” oraz liczne grono kolegów i znajomych.

Po wylądowaniu samolotu wygłoszono kilka przemówień i wręczono jubilatowi wiele kwiatów oraz pięknych upominków od kolegów pilotów. Miłą tę uroczystość zakończyła lampka wina.

Płonczyński, który podczas challenge'u w r. 1934 zdobył 2-gie miejsce dla barw polskich, jest kawalerem orderu Odrodzenia Polski oraz odznaczony srebrnym Krzyżem Zasługi, złotą odznaką honorową L.O.P.P. i greckim orderem Feniks.

NIKT NIE BĘDZIE MIEĆ WCZEŚNIEJ.

Londyn. 14. 5. (PAT.) Prasa donosi, że wobec nieporozumienia, jakie powstało między niektórymi towarzystwami filmowymi w Londynie, lotniczy Merrill i Lambie, którzy odlecieli wczoraj wieczorem z Southport do Ameryki, nie wzięli z sobą filmów koronacyjnych. Filmy te będą wysłane zwykłą drogą.

POPIERAJMY CELE I ZADANIA T. S. L.

„LWÓW 1” i „LWÓW 2”

Dni temu kilka z lotniska w Sknielowie wzbily się w powietrze dwa samoloty — dar Lwowa dla armii. Wzbily się w powietrze, by odtąd zaprawiać zastępy młodych lotników do twardej i pięknej służby podniebnej dla Państwa, by świadczyć zarazem o tej rycerskiej i niezłomnej wierności, która stanowi wyznacznik wiary Lwowa i jego największą chlubę.

Ofiarowanie armii tych dwóch samolotów w wykonaniu uchwały Rady Miejskiej z dnia 10 czerwca 1936 r. ma swe głębokie moralne znaczenie.

Oto historia powojennych wysiłków rozbrojeniowych jest smutna. W roku 1925 zostaje powołana Komisja przygotowawcza do konferencji rozbrojeniowej, która pracuje w ciągu ni mniej ni więcej lat pięciu a prace jej obejmują 17 tomów akt. W międzyczasie zostaje podpisany pakt Briand—Kellog oraz umowy o arbitrażu. Dnia 2 lutego 1932 r. następuje w Londynie otwarcie pierwszej po wojnie konferencji rozbroje-

**DZIŚ
KINO
CASINO**

Najnowszy monumentalny film reż. FRANKA LLOYDA p. t.

CZAROWNICA z SALEM

w gł. rol. CLAUDETTE COLBERT Fred Mac Murray

Najoryginalniejszy temat sezonu! Romans wiedźmy i zbiega politycznego! Masowy obłęd tłumu!

Radosne szaleństwo tłumu w Londynie.

Londyn. 14. 5. (PAT.) Olbrzymi skwer przed pałacem Buckingham był wczoraj do późnej nocy widownią niebywałych objawów patriotyzmu.

W pałacu odbywał się bankiet dla drugiej grupy zaproszonych gości koronacyjnych. Tym razem przeważnie z dominiów i kolonij. Po tym bankiecie imperialnym, którego wydanie przez króla w wigilię rozpoczynającej się konferencji imperialnej było znamiennej demonstracją związku korony z imperium, rodzina królewska ukazała się na balkonie, a stutysięczny tłum szalał po prostu, wiwatując w uniesieniu. Gdy po kwadransie król i królowa oddalili się, tłum zaczął śpiewać hymn narodowy. Dźwięki hymnu śpiewanego przez sto tysięcy ludzi, robiły ogromne wra-

żenie. Po chwili król i królowa, w widoczny sposób wzruszeni, powrócili na balkon, dziękując za objawy entuzjasmu. Gdy koło północy goście zaczęli się rozjeżdżać z pałacu, tłum znowu wzrósł do poprzednich rozmiarów i król i królowa ponownie ukazał się tłumom, zagnając się z nimi na dobranoc.

W Alberthalu tymczasem rozpoczął się wielki bal koronacyjny, bal kostiumowy i około 6000 widzów podziwiała żywe obrazy, odzwierciedlające w stylowych i historycznych kostiumach życie przy królowej Elżbiecie. Samą królową Elżbietę przedstawiała lady Morgot Oxford, 65-letnia wdowa po wielkim mężu stanu, premierze Anglii z czasów wojny, Asquithie.

Antyangielskie demonstracje w Dublinie.

Dublin. (PAT.) 14. 5. Manifestacje antykoronacyjne ponowiły się wczoraj w dniu koronacji króla Jerzego VI. Manifestanci podłożyli pod pomnik Jerzego II bombę, która poważnie uszkodziła posąg. Jest to już drugi wypadek zamachu na ten pomnik. Pierwszego dokonano w listopadzie 1928 r.

Wieczorem nastąpiło całkowite uspokojenie. Po wiecu antykoronacyjnym, w którym wzięła udział niewielka ilość osób, do żadnych incydentów nie doszło.

Londyn, (PAT.) 14. 5. Z Dublina do-

noszą: dziś o świcie policja otoczyła plac św. Szczepana, na którym znajduje się konny posąg króla Jerzego II. Jak się okazuje, policja otrzymała wiadomości, że pod pomnikiem podłożono maszynę piekielną z zegarem. Plac zamknięto dla publiczności i wezwano ekspertów by zbadali bombę. Ekspertci jednak nie przybyli na czas i o godz. 8 m. 15 nastąpił silny wybuch. Posąg króla Jerzego II-go został wysadzony z siodła i stracił oba ramiona. Koń na pomniku ma połamane nogi. Wybuch nie pociągnął za sobą ofiar ludzkich.

Okrutne barbarzyństwo.

Vitoria. 14. 5. (PAT.) Wysłannik Havasa donosi, że według wiadomości, uzyskanych przez sztab główny, kapitan Santiago Cortes, który dowodził garnizone w klasztorze Naiśw. Panny de la Babeza i który odniósł ciężkie rany przy zdobyciu klasztoru, został następnie przewieziony do szpitala w Jaen. Pomimo licznych ciężkich ran,

stawiono go niezwłocznie przed sądem wojennym, który skazał go na karę śmierci. Pomimo protestu szeregu oficerów rządowych, wyniesiono go niezwłocznie na fetelu do ogrodu szpitalnego, gdzie został rozstrzelany przez pluton egzekucyjny.

Dyrektor Szpakiewicz nie rezygnuje.

Dowiadujemy się z zupełnie pewnego źródła, że dyr. Szpakiewicz, który wniósł ofertę na kierownictwo Teatru Wielkiego we Lwowie, kontraktu na stanowisko dyrektora teatru w Wilnie nie podpisał i oferty swojej ze Lwowa nie wycofał, lecz przeciwnie tutaj kan-

dyduje. Również dowiadujemy się, że na wypadek otrzymania dyrektury teatru we Lwowie p. dyr. Szpakiewicz zamierza w dziale operowym współpracować ze znanym śpiewakiem i dyrektorem Konserwatorium muzycznego im. Karola Szymanowskiego p. Didurem.

Inspekcje p. premiera Składkowskiego.

Warszawa. 14. 5. (PAT.) Prezes Rady ministrów i minister spraw wewnętrznych gen. Sławoj-Składkowski zbadał w dniu 13 maja w towarzystwie prezydenta miasta Starzyńskiego i dyrektora tramwajów miejskich Burkiewicza nasilenie przewozu pasażerów w godzinach rannych przez tramwaje miejskie.

W celu zbadania największego nasilenia ruchu, który odbywa się w godzinach od 7 do 8 rano Pan Premier dokonał przejazdu tramwajem linii nr. 9 od ul. Rakowieckiej do krańcowej stacji przy ul. Górczewskiej.

W czasie przejazdu trasy tramwajem prezydent miasta i dyrektor tramwajów miejskich referowali Panu Premierowi zagadnienia przewozu pasażerów na terenie miasta Warszawy — miejscami środkami lokomocji.

UREGULOWANIE SPRAW KSIĘCIA VON PLESS.

Warszawa. 14. 5. (PAT.) Prowadzone od dłuższego czasu między rządem polskim a rządem niemieckim rozmowy na temat uregulowania sprawy koncernu księcia von Pless, którego majątek znajduje się zarówno po stronie polskiej jak i niemieckiej i obciążony jest, jak wiadomo, poważnymi zobowiązaniami na rzecz wierzycieli zagranicznych, a w pierwszym rzędzie niemieckich, doprowadziły do porozumienia.

Oba rządy ustaliły zasady, na których, ich zdaniem, opierać się powinno uporządkowanie stosunków finansowo-gospodarczych w koncernie księcia von Pless.

PAMIĘCI BRATA ALBERTA.

Kraków. 14. 5. (PAT.) W Krakowie odbyło się zebranie, poświęcone obrazom nad sposobem uczczenia pamięci brata Alberta wielkiego szermierza idei miłosierdzia, którego spadkobiercami są Bracia Albertyni.

Jak wiadomo, Brat Albert w życiu świeckim artysta - malarz Józef Chmielewski, weteran powstania 1863 roku był twórcą Zakonu Braci Albertynów, rozwijającego działalność charytatywną na terenie Małopolski Zachodniej, głównie w stosunku do bezdomnych.

Na zebraniu tym, które odbyło się pod przewodnictwem prof. Ludwika Skoczylasa, red. ks. prof. Weryński referował sprawę utworzenia Domu Muzeum Brata Alberta w domu przy ul. Krakowskiej, gdzie w swoim czasie brat Albert mieszkał, oraz poruszył konieczność utworzenia Towarzystwa Przyjaciół dzieła brata Alberta. Projekt pomnika wykonał już art. rzeźbiarz Karol Hukan.

W dyskusji postanowiono jednomyślnie dołożyć wszelkich starań, aby dom przy ul. Krakowskiej, z którego wywodzi się Zakon Miłosierdzia Braci Albertynów, zamienić na Muzeum poświęcone pamięci „krakowskiego biedaczyny”.

nia bytu Państwa, jest utrzymanie właściwego miejsca wśród Europy pod względem potencjału wojennego. Na czoło najbardziej zasadniczych zagadnień państwowych wysunęła się już bezapelacyjnie sprawa obrony Państwa.

Wojna przyszłości będzie wojną totalną. Lotnictwo, zmotoryzowane jednostki oraz gazowe i bakteriologiczne środki walki poniosą zniszczenie w głąb kraju. Każde państwo będzie poddane egzaminowi historii, który sięgać będzie do wszystkich przejawów zdolności twórczych i organizacyjnych zarówno wojska jak inarodu. Od odpowiedzialności na pytanie zależeć będzie byt narodu na długie dziesiątki lat.

W kwietniu ub. r. ogłoszony został dekret o Funduszu Obrony Narodowej, utworzonym dla zasilenia środków przeznaczonych na cele obrony Państwa. Rezultaty akcji zbiorkowej są już dziś bardzo duże. Wpłynęły poważne sumy pieniężne i ofiary w naturze, ufundowane zbiorowym wysiłkiem lub wyprodukowane bezinteresownie dla wojska. Rezultaty tej akcji mają doniosłe znaczenie moralne. Społeczeństwo

dało w ten sposób wyraz swym uczuciom obywatelskim, skupiając się wokół Naczelnego Wodza i wojska.

Ale Lwów wyszedł poza wszystko. Niezależnie od akcji ogólnobywatelskiej na rzecz Funduszu Obrony Narodowej miasto jako takie uważało za swój obowiązek dać realny wyraz swemu stosunkowi do sprawy obrony narodowej.

Lwów uświadomił sobie dobrze, że rękojmnią naszego istnienia jest armia, stworzona przez Józefa Piłsudskiego a jako skarb najdroższy strzeżona przez jego następcę, Wodza Naczelnego Marszałka Śmigłego Rydza. Lwów zdał sobie sprawę z tego, że ta nasza siła zbrojna jest gwarantem pokoju. Polska jasno i wyraźnie podkreśla swe nawskróś pokojowe intencje. Polska prowadzi i prowadzi politykę, której syntezę można ująć w słowach: cudzego nie chcemy, ale swego nie damy.

Dla tego to taką miłośnią i troską oścaczamy naszą siłę zbrojną. A tej miłości i troski symbolami jest „Lwów 1” i „Lwów 2”, szybujące dzień w dzień po nad Lwowem. *Bul.*

